

Noch koroche dnja – Aria

Mne ne do sna, palač pridjot na rassvete,
I zvuk šagov za dver'û b'jot, slovno nož,
No v kletku vhodit ne gonec vernoj smerti,
A v rjase čjornoj Svjataja Lož'!
Svjatoj otec prinjos vo t'mu slovo bož'e
I večnoj žizni mne sulil čudesa,
"Ty smertnik, i vernut'sja k Bogu ty dolžen"
Šeptal svjašennik i lgal v glaza!
"Kajsja, syn, zemnaja žizn'
Prelûdija k drugoj,
Na stene svoej tûr'my
Uvidiš' lik svjatoj"
Noč' koroče dnja, den' ub'jot menja,
Mir illûzij v njom sgoraet
Noč' koroče dnja, den' ub'jot menja,
Vsjo živoe isčezaet, kak i ja
Blaženstvo raja ja ostavlû dlja niših,
U niših duhom dolžen byt' Car' i Bog
Ja tvar' zemnaja, i na nebe ja lišnij,
I k čjortu večnost' - kakoj v nej prok?
Puskaj ja dolžen ispytat' muki ada,
Puskaj tolpa na kazn' bežit so vseh nog,
Mne kriki nenavisti stanut nagradoj,
Ja budu v smertnyj čas ne odinok!
Luč zari k stene prinik,
Ja slyšu zvon klûčej,
Vot i vsjo, palač moj zdes',
So smert'û na pleče!
Noč' koroče dnja, den' ub'jot menja,
Mir illûzij v njom sgoraet
Noč' koroče dnja, den' ub'jot menja,
Vsjo živoe isčezaet, kak i ja
Isčezaet, kak i ja
Noč' koroče dnja, den' ub'jot menja,
Mir illûzij v njom sgoraet

Noč' koroče dnja, den' ub'jot menja,
Vsjo živoje isčezает, kak i ja

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych